

καθιστάναι. Ἐγκαθιστῶ, establish, Δημόκριτος 264.4 ἐϋντὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι, καὶ τοῦτον νόμον τῇ ψυχῇ καθεστάναι, ὥστε μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον. || **καθεστώς.** Ὑφιστάμενος/κατεστημένος, constituted/established, Δημόκριτος 266.2 οὐδεμία μηχανὴ τῷ νῦν καθεστῶτι ῥυθμῷ μὴ οὐκ ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας, ἣν καὶ πάνυ ἀγαθοὶ ἔωσιν.

καίειν. Καίω, burn, Ἡράκλειτος 58 οἱ γοῦν ἰατροὶ ... τέμνοντες καίοντες ... ἐπαιτέονται μηδὲν ἄξιοι μισθὸν λαμβάνειν Ἐμπεδοκλῆς 52 πολλὰ δ' ἔνερθ(ε) οὐδεὸς πυρὰ καίεταί.

καινύναι. Ἐξαναγκάζω, compel/coerce, Ἐμπεδοκλῆς 23.9 οὕτω μὴ σ' ἀπάτη φρένα καινύτω. || **κεκάσθαι.** Εἶμαι ἐφοδιασμένος, be equipped, Ἐμπεδοκλῆς 134.1 οὐδὲ γὰρ ἀνδρομέη κεφαλῇ κατὰ γυῖα κέκασται.

καίριος (ἀντίθ. ἀκαιρος). Ἐποχιακός/σύμμετρος, seasonal/commensurate, Ἐμπεδοκλῆς 111.6 θήσεις δ' ἐξ ὄμβροιο κελαινοῦ καίριοι ἀνέμῳ.

καιρὸς 1 (ἀντίθ. ἀκαιρία). Κατάλληλος χρόνος, proper time/opportunity, Πυθαγόρειοι 22 (DK I 456, 36) καιρὸς αὐτοῖς ἢ Δημόκριτος 87 τὸν φαῦλον παραφυλάττειν δεῖ, μὴ καιροῦ λάβηται 94 μικραὶ χάριτες ἐν καιρῷ μέγισται τοῖς λαμβάνουσι 229 ἐν καιρῷ δὲ καὶ δαπάνη Ἀνάξαρχος 1 χρὴ δὲ καιροῦ μέτρα εἰδέναι· σοφίης γὰρ οὗτος ὅρος. οἱ δὲ ἔξω καιροῦ ῥῆσιν αἰδέουσιν ... αἰτίην ἔχουσι μωρίας. Πρβλ. ἐπικαιρία **2.** Κρίσιμος χρόνος, critical time, Δημόκριτος 226 κίνδυνος δὲ ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις **3.** Μέτρον, measure, Δημόκριτος 235.2 ὅσοι ἀπὸ γαστρὸς τὰς ἡδονὰς ποιεῖνται ὑπερβεβληκότες τὸν καιρόν.

κακία (συνών. κακότης, ἀντίθ. ἀρετή). Κακία/φαυλότης, badness/depravity, Δημόκριτος 184 φαύλων ὁμιλίῃ συνεχῆς ἔξιν κακίης συναύξει.

κακίζειν. Κακίζω/ὀνειδίζω, blame/censure, Δημόκριτος 174.5 δέδοικε καὶ ἐϋντὸν κακίζει.